

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/46/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623214751
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5623214751.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka, členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, E. A. - C., proti osobe povinnej z vyživovacej povinnosti: F. E. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXX/XX, E. A. - E. H., o určenie výživného, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 20Pc/5/2023-43 zo dňa 27. 11. 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že otec je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľa výživným vo výške 150 eur mesačne vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám dieťaťa počnúc dňom 10. 10. 2023.

Zameškané výživné za obdobie od 10. 10. 2023 do 30. 11. 2023 vo výške 256,45 eur súd otcovi povolil splácať v splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc doručením rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky v plnej výške má za následok splatnosť celého dlhu.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš na návrh plnoletého dieťaťa rozhodoval o výživnom tak, že otcovi určil povinnosť prispievať na výživu A. B. výživné vo výške 120 eur mesačne vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám plnoletého dieťaťa počnúc od 10. 10. 2023. Súd vyčíslil ďalším výrokom zameškané výživné za obdobie od 10. 10. 2023 do 30. 11. 2023 vo výške 205,16 eur a otcovi povolil splátky po 20 eur mesačne splatné spolu s bežným výživným, t. j. do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám plnoletého dieťaťa počnúc od doručenia rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky v plnej výške má za následok splatnosť celého dlhu. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 62, § 65 a § 75 Zákona o rodine, keď konštatoval, že navrhovateľ je študentom vysokej školy, bez príjmu a návrh na určenie vyživovacej povinnosti je dôvodný. Pri výške výživného vychádzal z odôvodnených potrieb navrhovateľa, ako aj zo schopností, možností a majetkových pomerov povinného. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvoinštančného súdu a výšku výživného stanovil sumou 350 eur mesačne od 01. 09. 2023. Uviedol, že suma, ktorú stanovil okresný súd, nie je postačujúca a zďaleka nepokrýva základné mesačné životné potreby. Povinný nemá iné vyživovacie povinnosti a nestará sa ani o neho.

Podľa odvolateľa povinný nie je v takej ťažkej životnej situácii ako to popisuje. Spolu so svojou slobodnou sestrou vlastní dva veľké rodinné domy a jeden z nich prenajímajú, z čoho majú príjem.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril povinný z vyživovacej povinnosti, ktorý uviedol, že navrhovateľ na pojednávaní nespochybnil jeho príjem, ani jeho životné náklady. Nepriniesol žiadne návrhy súdu, a preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

4. V ďalších vyjadreniach obaja účastníci zopakovali svoje návrhy.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 CMP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 388 CSP zmenil, tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

6. V zmysle ust. § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7. V tomto prípade súd prvej inštancie rozhodoval o určení výživného k plnoletej osobe, pričom mal preukázané, že navrhovateľ sa pripravuje na budúce povolanie štúdiom na I. J., C. K. L. M. I. N.. V minulosti bolo upravované výživné medzi navrhovateľom a jeho otcom rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš v konaní sp. zn. 9P/99/2017. V tom čase bol navrhovateľ stredoškólakom a výživné bolo určené sumou 140 eur mesačne. Po ukončení stredoškolského štúdia však vyživovacia povinnosť zanikla, nakoľko navrhovateľ v štúdiu nepokračoval a zamestnal sa. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie povinný z výživného - otec navrhovateľa je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 1.009,70 eur. Ide o jediný príjem, nakoľko zdravotný stav mu neumožňuje zamestnať sa. Ako výdavky súd zistil zabezpečenie bývania - nájomné vo výške 300 eur mesačne, výdavok na stravu, lieky, dopravu, telefón a internet. Z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu otec vynakladá vyššie výdavky na stravu a liečivá. Súd uzatvoril, že nie je v schopnostiach a možnostiach povinného, aby prispieval na výživu požadovanú sumu navrhovateľom a za primeranú považoval výšku výživného 120 eur mesačne.

8. Odvolací súd ako riadny opravný súd je súčasne aj súdom skutkovým. V zásade je viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie. V tomto prípade sa odvolací súd nestotožnil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, pokiaľ ide o určenie výšky výživného, preto odvolací súd pristúpil k zmene rozhodnutia, čo do výšky určeného výživného a od toho sa odvíjajúceho zameškaného výživného. Pokiaľ ide o skutkové závery súdu prvej inštancie, s týmto sa odvolací súd stotožňuje a z nich vychádza, preto nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie. Je jednoznačné, že navrhovateľ je študentom vysokej školy bez príjmu, na druhej strane osoba povinná z výživného je poberateľom invalidného dôchodku, ktorého výška súdu je známa, iný príjem, resp. majetok nevlastní.

9. Odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, keď výšku vyživovacej povinnosti stanovil sumou 120 eur mesačne. Uviedol, že je v možnostiach a schopnostiach otca ako osoby povinnej z výživného prispievať mu vyšším výživným. V tejto súvislosti uviedol, že nie je schopný v čase výučby zabezpečiť si brigádnicke aspoň nejaký príjem oproti finančným prostriedkom, ktoré mu poskytuje matka, resp. otec. Odvolací súd v tomto prípade má za to, že otec je schopný z poskytovaného invalidného dôchodku poskytovať vyššie výživné, a to sumou 150 eur mesačne. Odvolací súd v tomto prípade vychádzal aj zo zistení súdov prvej inštancie, keď v minulosti ako stredoškólak potreboval navrhovateľ na zabezpečenie svojich potrieb výživné v sume 140 eur mesačne. Aj v tom čase bol otec navrhovateľa invalidný dôchodca s nižším dôchodkom oproti súčasnému stavu, kedy dôchodok bol valorizovaný. Pokiaľ teda v minulosti bol schopný prispievať na výživu 140 eur mesačne na stredoškólaka, je nepochybné, že na syna, ktorý študuje na vysokej škole, je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať sumou 150 eur mesačne. Súd si uvedomuje, že valorizácia dôchodku nastala z dôvodov inflácie a zvýšených potrieb prijímateľa, avšak takisto inflácia a cenový nárast potravín a služieb sa dotkol aj navrhovateľa. Po zohľadnení všetkých týchto skutočností dospel odvolací súd k záveru, že primerané výživné je suma 150 eur mesačne. S týmto súvisí zároveň výpočet zameškaného výživného za obdobie od 10. 10. 2023 do 30. 11. 2023 vo výške 256,45 eur, čo predstavuje zameškané výživné za mesiac október 2023 v rozsahu 22 dní vo výške 106,45 eur a za mesiac november 2023 vo výške 150 eur. Súd zároveň povolil otcovi splácať zameškané výživné v splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným pod podmienkou straty výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa zamietol.

10. Pokiaľ v odvolaní žiadal navrhovateľ výživné určiť od 01. 09. 2023, v tomto nepovažoval odvolanie súd za dôvodné. V zmysle ust. § 77 ods. 1 druhá veta vyplýva, že právo na výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania (výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu 3 rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa). V tomto prípade je navrhovateľ plnoletý, a preto súd priznal právo na výživné od podania návrhu a začatia súdneho konania.

11. Výrok o trovách konania vychádza z ust. § 396 ods. 2 CSP s poukazom na ust. § 52 CMP, v zmysle ktorého žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania neprináleží.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).